

delavci v galiških okrajih začeli zaporedoma prestopati v štrajk, kateri se je že močno razširil in zadobiva dan za dnevom večjo obsežnost. Oblastva so razposlala po deželi vojaštvo, katero ima paziti na red in so se med vojaštvom in kmetijskimi delavci na raznih točkah dogodili že manjši spopadi, ki so zahtevali človeških žrtev. Cele stotine štrajkovcev so bile že aretirane na nekaterih krajih radi teh izgredov. Štrajka ne vodijo socialisti, marveč ga vodi maloruska stranka, na čelu jej maloruski državnozbornski in deželnozbornski poslanci Romanczuk, Barwinski, Kos in drugi, ki so izdali proglas, pozivljajoči vse maloruske kmetijske delavce, naj stopijo v štrajk, a naj se ne poslužujejo nasilstev.

Po vojski v Južni Afriki. Angleži so začeli uvidevati, da vendar ne gre kar pri belem dnevu oslepariti Burov za njih svobodo in pravico, ker si znajo s tem nakopati novo vojno, v kateri gotovo izgubé. Izmislili so si torej miroljubnejši način, da si pridobijo Bure. Razglašati so začeli po svojih listih, da ne gre postopati prestrogo proti onim Burov, ki se še branijo priseči udanost angleškemu kralju, ker jim treba upoštevati njih žalost nad izgubo samostojnosti, jednako kakor pri vseh takih narodnostih. Bolje je, da se Buri pridobe z dobrohotnostjo in da se Anglija ne pokaže nasproti Burov tako, kakor Nemčija proti Poljakom. V zbornici je te dni celo Chamberlain imel dolg govor v prilog Burov. Mej drugim je posebno svaril vlado, da naj ne skuša z angležkim naseljenjem iztisniti Burov iz Južne Afrike marveč, da jim da tako deželno upravo, da se bodo mogli popolnoma svobodno gibati kot narod. Kdo ve, ali bodo Buri verjeli tem medenim besedam v Londonu?

Dopisi.

Šmarje pri Jelšah. (Politično zborovanje.) Lani je bil trg Šmarje pri Jelšah pozorišče vročega bojevanja katoliške in liberalne struje na Spodnjem Štajerskem. Toda osebe, ki so bile tedaj najbolj korajžne, so se kmalu poizgubile ali pa so morale stopiti v ozadje, in zadnje nedeljo vršil se je v Šmarju ljudski shod popolnoma mirno. Sicer so bili naznanjeni med govorniki tudi možje, ki nikakor ne vzbujajo zaupanja pri naših pristaših, vendar oseba državnega poslanca dvornega svetnika dr. Ploja, ki je prevzel vso odgovornost za shod, nam je jamčila, da se ne bo naredila nobena gonja proti stranki, ki prisega na staro geslo štajerskih Slovencev: Vse za vero, dom, cesarja! Razven državnega poslanca dr. Miroslava Ploja so govorili tudi vseučilišnik pravnik Kukovec o jugoslov. vseučilišču, nadučitelj Strmšek, ki je še lani hodil roko v roki z znanim ponkovskim študentom, o važnosti ljudske šole, in g. dr. Karlovšek iz Celja, ki je pri zadnji državnozbornski volitvi še spreobračal v Grobelnem »farske podrepnike«, o gospodarskem položaju. G. dr. Karlovšek je govoril zanimivo in šaljivo. Državni poslanec dr. Ploj je v izbornem govoru obrazložil poroč naše ustave, živo slikal zatiranje štajerskih Slovencev ter poročal o svojem in svojih poslancev tovarišev delovanju v državnem zboru. Temeljito je potem obravnaval nameravano novo pogodbo z Ogersko ter izrekel, da naši poslanci ne marajo ločitve od Ogerske, ako bo pogodba pravična. In da bo pravična, da bo odgovarjala našim koristim, za to mu je porok sedanji minist. predsednik dr. Koerber, ki v tem vprašanju nasproti ogerski vladi ne pozna nobene šale. Slovenski poslanci bodo varovali vedno koristi in težnje svojih volilcev, njih geslo je in ostane: Vse za vero, dom, cesarja! Zivahna pohvala je sledila poslančevemu govoru. Izreklo se mu je popolno zaupanje.

Sprejele so se resolucije za slovensko vseučilišče v Ljubljani, za samoupravo Spodnjega Štajerja in g. Kušču se je pozelelo, da

bi tudi dr. Tavčarja in tovariše spravili pod streho skupnega jugoslovanskega kluba.

Shod je vodil šmarski župan g. Ferlinc, ki je sklenil zborovanje z živio-klici na cesarja.

Dol. (Iz potne torbe.) Že od nekdanj mi je največje veselje, ako morem za nekaj časa zapustiti svoja vsakdanja opravila ter iti nekoliko med božji svet. Tako so me tudi letos krasni julijski dnevi izvabili, da sem napravil kratek izlet. Pot me je vodila ob zeleni štajersko-kranjski meji ter me pripeljala tudi v prijazni zakotni Dol. Prvi pogled na malo, a sicer čedno vas, je napravil žalosten utis na-me; oko obstalo mi je namreč na cerkvi, ki je tako revna in slaba, kakor malo kje. Pozneje sem zvedel, da nameravajo zidati novo; toda razne zapreke ovirajo to potrebo že tekom let. Največ je temu kriva nesloga in pa pomanjkanje denarja. Dal Bog, da bi se skoro spolnile vroče želje dolskih — za dobro vnetih — župljanov, da bi postavili skoraj prostorno in lepšo farno cerkev. Zvedel sem tudi, da imajo tukaj posojilnico in čitalnico (bralno društvo). Toda vse je tako tajno, da ni jedna ne druga nima niti napisa, da se ne ve, kje da je. Za čitalnico jim baje služi že dalje časa tesna šolska veža, med tem ko je v vasi dovolj zato pripravnega stanovanja do časa, da si uredijo zato odmenjeno poslopje. Nadalje imajo tudi domačo požarno brambo, katera se je še le pred kratkim ustanovila, ki pa vrlo napreduje. Sliši se, da namerava prirediti v kratkem veselico. Vrlo dobro! Le na noge, dolski mladeniči! Posnemajte svoje vrstnike, slovenske mladeniče, po širni slovenski zemlji, ki se zbirajo v razna društva ter prirejajo veselice, predstave, občne zборе in tako z združenimi močmi odbijajo napade naših nasprotnikov. Pokažite tudi vi, da ste sinovi matere Slovenije. — Nadalje imajo tudi tukaj nekaj postaj za streljanje proti toči, in sicer na Kovku, Kalo in Marnem. Le žal, da se je v najbolj primernem kraju, v okolici Sv. Jurija, ta stvar opustila, in sicer v obližju gospoda župana. Dobili so tudi tam topiče kakor drugod. Vozili so jih od Poncija do Pilata, pa jih nobeden ni hotel. Nazadnje pa so jih zavlekli k Sv. Štefanu, kjer še sedaj čakajo, da se jih usmili kak »uzmovič«. Može, to ni prav! Ako streljanje drugim koristi — ali vsaj ne škodi — zakaj bi pa vam ne, posebno ko ste jih dobili zastonj. Stalo bi vas samo malce truda, ki bi se vam pa zdatno povrnili. Priča temu vam je zadnji dogodek, ko je toča v okolici Sv. Jurija precej škode naredila, dočim so kraji, kjer se je streljalo, bili obvarovani pred njo. Pri Sv. Štefanu je nekdo, ki se jezi na »Naš Dom« zato, ker se peča s »Štajercem«. Menda se mu uboga »para« smili. Čudno! »Naš Dom« pa ne, ko ga »Štajerc« vendar tako nesramno napada. Po njegovem mnenju naj bi bil »Naš Dom« gluhi in nem, med tem ko bi »Štajerc« udrihal po njem. »Še mravlja se brani!»

Naj pre naredi »Štajerc« svoj, ne baš lepi program, da ne bo opravljal in obrekoval, potem bo tudi »Naš Dom« molčal o »Štajercu«. Sicer pa itak vemo, kaj tiči pod klobukom. — Potem sem izvedel, da so imeli v Šent Jederti veselico, katero je priredila čitalnica, in da se je dobro obnesla. Vdeležba je bila baje precejšna — samo Dolanov letos ni bilo kakor lani, razun par oseb. Menda jih je strah, ker se na slovenskem nebu že dani in bo treba vstati. Predno končam svoj pot, sem jo mahnil še v starodavne Rimske toplice, kjer se je že v davnej preteklosti kopal mogočen Rimljan. Ogledal sem si med tem tudi malo vasico z okolico, župnije Sv. Marjete. Prijazen, romantičen kraj. Tukaj je še vse v starem normalnem položaju. O narodni naprednosti ni tukaj niti govoriti, zato sem jo hitro popihal od tod na kolodvor, tam sem zasedel železnega konja in v kratkem času sem bil zopet doma.

Popotnik.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Politični shodi. Dne 24. avgusta popoldan ob 3. uri priredi katoliško slovensko politično društvo »Sloga« javen shod v magistratnem poslopju v Središču. Poročala bosta gg. državni poslanec dvorni svetnik dr. Miroslav Ploj in deželni poslanec dr. Franc Rosina. — Isti dan brzkone (zanesljivo se bo naznanilo v prihodnjem listu) priredi »katoliško politično društvo za vranski okraj« shod v Vranskem, kjer bo poročal državni poslanec vitez Berks.

Dijaški shod v Šmarju pri Jelšah. Veliko število večinoma štajerskih slovenskih vseučilišnikov se je zbralo zadnje nedeljo na zaupni shod v Šmarju pri Jelšah. Soba za shod so dobili v ondotni ljudski šoli. Posvetovali so se o gmotnem položaju dijaštva, o kulturno-političnih strujah na Slovenskem ter o tem, ali še se naj mimo društva »Bodočnost« ustanovi enako društvo tudi za kraje med Savo in Dravo. Predsedovala sta shodu pravnik g. Sagadin in medicinec g. Spindler. O gmotnem stanju je poročal modroslovec g. Pušenjak. Večina dijakov nima na mesec niti 20 forintov za hrano, stanovanje, knjige itd. Posojilnice v Mariboru, v Celju in v Ljutomeru se bodo naprosile, da tako izdatno podpirajo vseučilišnike kakor ptujska posojilnica. Tudi na druge posojilnice, na okrajne zastope in občine se bodo dijaki obrnili za podpore. Društvo »Radigoj« se premalo ozira pri podporah na Štajerce. Pri posvetovanju o kulturno-političnih strujah se je na predlog g. Sagadina sklenila izjava, da se dijaki ne priznavajo ne liberalcem, ne klerikalcem, ampak hočejo biti odločno (radikalno) narodni ter z izobrazbo dvigniti narod in ga rešiti pogina. Mimo »Bodočnosti« se ne bo osnovalo drugo društvo. Na to je sledil skupen obed. Pred ljudskim shodom, o katerem poročamo med dopisi, zbrali so se dijaki pod zastavo »Triglava« ter s spremljevanjem godbe odkorakali skupno na zborovališče na Ferlinčevem vrtu. Ob 8. zvečer se je začel koncert. Dijaki so krasno peli pod vodstvom modroslovca g. Mastena. Samospevi pravnika g. Ašiča obudili so veliko občudovanje. Mojsterski je igral na gosli gosp. Serajnik, na glasovirju ga je spremljal učitelj godbe g. Arzenšek iz Celja. Z resnim, lepim nastopanjem so si pridobili gospodje dijaki ta dan še večji ugled med občinstvom.

Zaroka. V Ljutomeru se je zaročila gospica Angela Vršič, iz znane rodoljubne rodbine trgovca Vršiča v Ljutomeru, z gospodom Franom Čeh, učiteljem istotam. Bilo srečno!

Štirje brati. Č. g. Tribnik Karol, župnik v Jurjoklostru, je dne 4. t. m. obhajal tridesetletnico službovanja svojega kot duhovnik. Slavnost se je vršila v ožjem krogu njegovih troje bratov, ki so učitelji, namreč gg.: Arnošt, nadučitelj na Spodnji Poljskavi, Ludovik, nadučitelj v Zrečah, in Henrik, učitelj v kaznilnici v Mariboru. Še mnoga leta vsem štirim bratom!

Strela je vdarila dne 1. avgusta popoldne v Gornjem Porčiču v jagnet in je ubila zraven stoječega Ferdin. Ketiš. Tri blizu stoječe otroke je omamilo. — Vdarilo je tisti dan pri Sv. Antonu v cerkveno poslopje, katero je do tal pogorelo. Tudi eno kravo je ubilo.

O požaru v Podovi dne 30. julija se nam še piše, da sta zgorela dva otroka, 5 in 4 leta stara, Ivana Fingušta v Podovi. Požarni brambovci so prihiteli iz Rač, Fram, Maribora in iz Cirkovc. Škode je 100 000 K, Vsak pogorelec je imel zavarovano poslopje, nekteri tudi seno, žito in slamo.

Preprečen samomor v ječi. 22 letni Matijas Pavalec, kateri je bil zaprt zaradi raznih goljufij, ki jih je izvršil v Celju, se je hotel v petek, dne 1. avgusta v ječi s svojim jermenom obesiti. Preprečil ga je paznik, ki ga je opazil o pravem času.

Zgorela je v sredo po noči hiša, klet in preša Martina Zemljč na Policah pri Radgoni. Na kak način je ogenj nastal, se ne ve. Zgoreli sta tudi dve svinji.

V Petrovčah so se vršile občinske volitve dne 10. julija 1902 popolnoma mirno in so se izvolili razun enega, kateri se je sam odpovedal, vsi dosedajni odborniki. Potem je bila volitev župana in svetovalcev dne 27. julija t. l. Županom je bil sedaj tretjkrat izvoljen enoglasno Anton Koren, svetovalcem tudi enoglasno Franc E. Fridrih, Jakob Roter, grof Jurij Salm, Jurij Planinšek in Anton Vizjak. Blagajnikom je izvoljen Franc Žužej. Ta volitev je dokaz, da vlada pri nas edinost.

Ne kupujte sreček. Nam se piše, da po deželi hodijo agenti, ki razpečavajo srečke ali loze »Rdečega križa taljanskega« in druge, to pa za denarstvene barantače po krajih Amsterdam, Monakovo, Hamburg, itd. Naša politična oblastva so županstvom naročila, naj očitno svariijo pred kupovanjem takih sreček. Pred seboj imamo tiskano okrožnico, s katero »A. Balog & Co.« v Monakovem svojim kupcem naznanja, da pogodba pride ob veljavo, ako se je iz kakoršnegakoli razloga zamudil obrok obljubljenega vplačevanja. Omenjeno srečko kupec dobi v roko šele tistokrat, ko je za-njo bil doplačal ves znesek 72 kron. — Mi dajemo sledeči nauk: kdor že hoče imeti kakšno srečko, naj si kupi domačo avstrijsko in pri domačem oskrbovalcu sreček, predno pa kupi, povpraša naj duhovnika ali učitelja, ali drugega dobrohotnega zvedenca.

V Zrečah ima društvo »Južna železnica« svoj premogovnik. Dosedaj premog vozijo vozovi po navadnih cestah. Znaprej pa bo društvo dobilo svojo lastno cesto, namreč železnico do Konjic. Razlastitev dotičnih parcel v katastralnih občinah Konjice, Skalice, Radanaves in Zreče se je izvršila te dni. Pri komisiji sta uradno navzoča bila dva strokovnjaka ali zvedenca rudarska in dva poljedelska.

Otvoritev planinske koče. V četrtek dne 21. avgusta t. l., ob 10. uri dopoldne bode otvoritev planinske koče na Lisci (947 m.) nad Razborom v Laškem okraju. Na Lisco je od Zidanega mosta ali pa od Sevnice 3 ure hoda. Lisca slovi že od nekdanj po izredno krasnem razgledu. Vzpored slavnosti priobčimo pozneje. K obilni udeležbi vabi slovensko planinsko društvo.

Celjske novice. Kakor daleč segajo naše poizvedbe, smo bili naš poročevalec in vsled tega tudi mi glede poročila, da je Nemec Kandolf ubil nekega hlapca, speljani na led. Zato danes preklicujemo ono novico v polnem obsegu ter izjavljamo, da sploh nismo hoteli škoditi gospodu Kandolfu na njegovi časti, ampak smo prinesli novico samo kot navadno časnikarsko poročilo. Svoje poročevalce pa zopet in zopet prosimo, naj bodo previdni ter naj poročajo le reči, ki so se istinito dogodile. Mi tukaj v Mariboru ne moremo, kadar dobimo kak dopis, naenkrat hiteti na kraj, od koder nam je dopis došel, in se prepričati o pravem položaju, ampak se moramo v mnogih rečeh popolnoma zanesti na poročevalce. Neistinito poročevanje nas spravi v najhujše zagate, vsled katerih moramo, čeprav brez krivde, trpeti potem mi in naš list.

To je narodnost! Sobotni »Narod« ima tudi naznanilo: »Radi povečanja lista se išče vajež žurnalist kot sotrudnik. Poudbe na »Štajerca« v Ptujju.« Mi tukaj na Štajerskem z vsemi silami delujemo, da bi izginilo kmalu glasilo nemškutarjev in Nemcev »Štajerc«, kranjski liberalni list pa še gre na roko našim nasprotnikom. Radovedni smo, kaj bi sedaj notar Baš rekel o narod-

nosti »Sloven. Naroda«? Tako vendar le ne gre dalje! To je velik škandal! A naše razumništvo je tako leno in zaspano, da ga že tudi taki škandali več ne vznemirjajo.

Biskup Strossmayer je dne 5. avg. slavil na Slatini 60 letnico, da je bil na dunajskem vseučilišču promoviran doktorjem sv. pisma. Na predvečer so mu svetokriški cerkveni pevci napravili podoknico; ne samo Slovani, ampak tudi Nemci in Madjari so zlasti dobro izvežbani mešani zbor občudovali. Moški zbor je zapel Ferjančičev »Pozdrav« in Volaričev »Slovenski svet«, mešani zbor, 40 pevcev in pevk, pa P. Angelikov »Ave Maria« in Volaričevo »Večernico«. Biskup se je ginljivo z okna zahvalil za to ovacijo in iz sto in sto grl mu je trikrat zadonelo »živijo!« Dne 5. avg. je Prezvizišeni zjutraj maševal v kapeli, ki je bila polna odlične gospode. Dopoldne so mu razni gostje prišli čestitat, med temi ogrski škof pl. Meszleniy. Opoludne pa se je prišla poklonit hrvatska deputacija, okoli 70 gospodov in dam pod vodstvom poslanca dr. Fr. Vrbaniča. Ob dveh pa je bil banket v hotelu »pri pošti«. Dr. Gjalski je v krasnih besedah slavil biskupa, bisernega doktorskega jubilaranta, izmed Slovencev pa je biskupu nazdravil g. Korošec, ki je povdarjal, kako biskup doktor-učenik vedno z besedo, v pismu, posebno pa z vzgledom uči Jugoslovane velike ljubezni do vere in domovine. Slovenski moški zbor je zapel več mičnih pesmic in Hrvati so se kar divili ob zvonkih glasovih slatinskega slavčkatentorista. Naj še Večni dolgo ohrani biskupa Strossmayerja na korist sv. cerkve in na radost vseh Slovencev.

Ljutomer. V petek, dne 1. t. m., ob 4. uri popoldne je udarilo v gospodarsko poslopje Antona in Marije Magdič v Drakovcih. Zgorela je hiša, gospodarsko poslopje in preša. Zavarovan je bil samo za majhno svoto 600 kron.

V Svetinjah se bode dne 15. avgusta vršila pri g. M. Pihlarju v Žerovincih ljudska veselica. Na vspredu je petje in gledališki burki »Pravica se je izkazala« in »Štampilhar mlajši«.

Žitne cene. V Mariboru: 1 hl pšenice 18 T 40 v, rž 16 K, ječmen 14 K 40 v, oves 16 K 50 v, kuruza 13 K 40 v, proso 13 K 40 v, ajda 12 K, fižol 20 K. — Na Dunaju: 50 kg pšenica 7 K 33 v, rž 6 K 10 v, kuruza 5 K 37 v, oves 5 K 67 v.

Sejmi na Štajerskem meseca avgusta. Arnovž 25., Lučane 11., Brežice 11., Kapela 18., Nemški Podčetrtak 11., Sv. Martin v Sulmski dol. (samo za blago) 16., Ljubno 26., Mozirje 16., Sv. Duh na Starigori, župnije Sv. Jurij ob Ščavnici 25., Sv. Filip v Veračah 29., Podčetrtak 11., Laško 25., Sv. Trojica v Slov. gor. 28., Sv. Jurij v Slov. gor., 12., Sv. Miklavž pri Draslingu 11., Strass 16., Muta 29., Vuzenica 16., Jarenina 18., Sv. Jurij ob Pesnici 20., Limbuš 16., Svičina (samo za blago) 28., Cmurek 25., Sv. Peter 29., Straden 16., Sv. Jernej 25., Sv. Tomaž pri Veliki Nedelji 29., Ptujjska gora 14., Hajdina 30., Sv. Lovrenc na Dr. polju 11., Pobrež 16., Turnišče 26., Radgona 11., Rogatec 25., Sevnica 16., Poličane 29., Slov. Bistrica 25., Slovenji Gradec 11., Velenje 25. Na novopotrjeni sejmi v Rajhenburgu 26.

Cerkvene stvari.

Naš rojak jezuit o. Engelbert Rakovec, ki je dne 31. julija t. l. imel novo sv. mašo v Inomostu, pride v Travnik kot profesor na ondotni gimnazij pod vodstvom oo. jezuitov.

Biserna maša pri Sv. Lenartu poleg Velike Nedelje, katero je pel v terek tamošnji župnik, veleč. g. Franc Toplak, je bila sijajna. Vreme krasno, udeležba ogromna, ne samo iz domače župnije, ampak tudi od Velike Nedelje in Sv. Marjete, od Sv. Tomaža in Ormoža, od Polenšaka in Zavrča, od Središča in Sv. Miklavža, in kar je posebno iznenadilo, od Sv. Urbana, bisernega župnika rodnega kraja. Cerkveni obredi so bili gan-

ljivi, bisernik zdrav in čil joka solze veselja, verno ljudstvo čuti z njim.

Za provizorja pri Sv. Nikolaju ob Laškem trgu je imenovan č. g. Franc Časl, župnik v St. Lenartu nad Laškem.

Kapela pri Radincih. Res, krasno se je začela buditi naša mladina pri Kapeli tudi v verskem oziru. Po občinah se zbirajo mladeniči in deklice, kateri potem tekmujejo med seboj, kje bi se jih v ogromnejšem številu zbralo k sv. spovedi in k obhajilu. Zadnje nedelje se jih je zbralo k sv. spovedi in k obhajilu iz občine Radinci 85. Tako je prav, le tako naprej in »Štajerčevim« nakom bo odklenkalo v Kapeli za vselej.

Društvena poročila.

Sv. Andraž v Slov. gor. »Zatorej zabil te ne bom, — Oj ti preljub' slovenski dom.« — Da, gospod urednik, nikdar ne! To sem sklenil na veselici pri Sv. Andražu v Slov. gor. Kaj pravim, na veselici?! To je bil shod, podučljiv in tudi zabaven. Da, zabaven, saj Slovenec povsod je veselega srca; in zakaj bi tudi ne bil?! Če pogledamo lepo zemljo slovensko, vso njeno lepoto, se pač ne bomo sramovali, da smo sinovi tega naroda. Na to veselico je prihitelo ljudstva od blizu in daleč, da se je vse trlo. Prišli so Urbančani, Bollenčani, Antonjevcani, iz Cirkovec, Maribora, Sv. Lenarta, Ptujja, Sv. Križa na murskem polju in tudi Jurjevčani od Ščavnice, ki slovijo kot posebno narodno organizirani, so nas počastili, ter nam zapeli mične pesmice. V naši sredini smo imeli tudi odlične goste, poslanca dr. Jurtela iz Ptujja, profesor Jurtela, ki je profesor na Ruskem, in nadporočnika Zrneca. Prišel je tudi zastopnik uredništva »Našega Doma«. Ker gospod slavnostni govornik ni mogel priti, je slavnostni govor odpadel in igralci so predstavljali burko »Kmet Herod«. Čast vsem igralcem, ki so izvršili tako imenitno ulogo. Gospod urednik, to je bilo smeha, da smo se kar za trebuh držali. Reči smem, da je ta burka prav pripravna razvedriti človeka in tudi vseskozi podučljiva, da ne smemo glave previsoko nositi. Kdor bi se rad prav od srca smejal, naj gre gledat »Kmeta-Heroda«, kako je mlečno kašo, in čita tiste učene »cajtenge«. Pevski zbor zapel nam je krasne in umetne pesmi, da se nam je kar radosti topilo srce. Prepričani smo, da tudi na deželi pojemo, in to pojemo mnogokrat lepše, kakor v marsikaterem mestu. Dež, ki nas je s svojo mokroto pognal v notranje prostore, ni mogel ohladiti našega navdušenja. Sedaj pa že lahko z mirno vestjo gledamo v boljšo, srečno prihodnost, ker narod se je zavedel svoje narodnosti ter vstal iz pogubonosnega spanja.

Slavnost Ciril-Methodova v Gornji Radgoni. Z veseljem moremo poročati o vspehu Ciril-Methodove slavnostne veselice našega bralnega društva. Prostorni vrt gostilne g. Osojnika bil je v ta namen od vrlih domačih slovenskih deklet ozaljšan z venci, trobojnicami in traki, da je človek kar z radostjo vstopil. Kakor vselej, tako smo se tudi pri tej veselici prepričali, da v Gornji Radgoni raste narodna zavest, in da mladi rod ne z bojazljivostjo, temveč s ponosom trdi: »Slovenec sem!« Zivel mladi rod slovenski Gornje Radgone! — Sveta Ciril in Metod, kojih spomin ste tako slovesno obhajali, naj čuvata vas, vašo bodočnost, vaše narodno mišljenje, vaš mili jezik domači! — S kratkim jedernatim govorom pozdravil je vodja tamburašev in pevcev g. Janko Čirič došle goste od blizo in daleč. Toliko občinstva ni bilo kmalu vkup ko sedaj! Nad »1000« se nas je tlačilo vkup, da smo le bili navzoči! Prišli so sosedni Jurjevčani z izbornimi pevci in pevke, prišli so Kapelčani s pevskim zborom ter iz Sv. Benedikta. Navzoči so bili kakor po navadi g. notar Oton Ploj, ki s svojim odločnim postopanjem vnema vselej razumništvo k vdeležbi. Sedeli so v našem krogu č. gospodje duhovniki, bogo-

slovci in absolvirani vseučiliščniki. Celo gospodo iz Zagreba smo imeli v svoji sredini. — Tolmačil nam je v slavnostnem govoru predsednik bralnega društva č. gosp. Janžekovič zgodovino blagovestnikov ter Slovanov. — Navdušil je mladino za vmeno za svojo narodnost ter z ognjevito besedo čitanje dobrih listov bralnega društva priporočal navdušen mladenič iz Sv. Benedikta, g. Roškar. Tudi g. Zemljič iz Radenc spodbujal je ljudstvo k vzajemnosti; istotako mladenič Nemeč iz Sv. Jurija. Tako je prav! Č. g. bogoslovec Kranjc iz Sv. Jurija je v dobrem govoru pojasnil ljudem, kako le zmernost v pijači zamore povzročiti blagostanje naroda, povzdigniti narodno zavest in okrepiti telesno in dušno mladi rod slovenski. Da bi le izborna njegova beseda ne bila padla na slaba tla, temuč porodila obilo dobrega sadu. — Slavna pevska zbor moški ter mešan in tamburanje Gornje-Radgonskih je občinstvo kar očaralo. Vmes pel je tudi izborni pevski zbor iz Sv. Jurija ter iz Kapele. — Zvečer vršila se je igra: »Sanje« na krasno ozaljšanem odru. Delo je gosp. slikarja Horvata, ki je akoravno z delom preobložen, izdelal spremembe odra prepotrebni igri. Dopravljeno so igrali domači fantje in možje ter slavnostni vodja, g. podpredsednik Čirič. Res pravcati gledališni igralci! — Nedolžno veselje sijalo je vsem iz lic in polnoč je minula, ko smo se začeli razhajati trdeč, da te ljube urice so le sekunde bile. — Presrčna hvala gre v prvi vrsti prirediteljem veselice ter vsem vrlim mladeničem in mladenkam, ki so se toliko trudili za našo zabavo. — Živel g. Pelc, ki je toliko skrbel za točnost in red pri slavnosti!

Jarenina. Slavna »mladeniška zveza« priredila je v nedeljo, dne 3. avgusta ljudsko veselico. Vkljub nepretrganemu dežju bilo je mnogo ljudstva. Posetili so nas dragi nam rodoljubi od sosednega Sv. Ilja, prihiteli na okrašenem vozu od daljne Sv. Barbare, počastili nas bližnji Šentjakobčanje in gosti od Zgornje in Spodnje sv. Kunigunde. Navdušeno je zaoril gromoviti »Živio« iz stoternih grl, ko je Fr. Sekol bratski pozdravil dobrodošlece. Pesmi glas je navduševal slušatelje. Močen pevski zbor jareninskega pevskega društva pod vodstvom v. g. Jos. Čonča je pokazal zopet svojo krasno pesem. Hvala jim! Z jedrnato besedo je navduševal slavno občinstvo č. g. Anton Šparl ter povdarjal bratsko slogo in vzajemno delovanje v sedanjih burnih časih. Po govoru in petju je sledila igra »Sanje«. V tej podučljivi predstavi pokazali so mladeniči sposobnost in razumnost igranja. Vinko, (Fr. Šparl) glavni junak dejanja je izborno rešil svojo nalogo. Posebno dobro se je obnesel prizor dijakov in obsodba Vinkotova. Sploh so mladeniči izvrstno izvršili svoje vloge. Dobro se je obnesla tudi selska podoba »Na senožeti«. Nastop grabljevk in koscev z raznim orodjem, kretanje njihovo in petje narodnih napevov je povzročilo pozornost pri ljudstvu in vzbudilo veliko smeha. Bila je vesela vsa zabava do mraka, dasi je ljudstvo moralo stati v dežju. Srčno hvalo vsem sotrudnikom in obiskovalcem izraža odbor.

Dirkalsko društvo v Ljutomeru. Proposicije za konjsko dirko, ki jo priredi Ljutomersko dirkalsko društvo dne 31. avg. t. l.: I. Začetna vožnja za na Štajerskem rojene in izrejene kobile in žrebce, ki se pri nobeni dirki tekmovali niso in so v lasti kmetijskih posestnikov. Daril v znesku 450 kron in sicer 150 kron in eno zastavo prvemu, 120 kron drugemu, 75 kron tretjemu, 50 kron četrtemu, 30 kron petemu, 20 kron šestemu. 6 kron vloge. — Neobdarovani dobijo po 3 krone nazaj. II. Plemenska vožnja za istotake kobile in žrebce do 10 let stare ne glede na to, če so v kaki dirki tekmovali ali ne. Daril v znesku 500 kron, in sicer 200 kron prvemu, in še eno zastavo, 120 kron drugemu, 80 kron tretjemu, 50 kron četrtemu, 30 kron petemu in 20 kron šestemu. 6 kron vloge. Neobdarovani dobijo po 3 krone nazaj.

III. Dopolnilna vožnja za do 12 let stare na Štajerskem rojene in izrejene kobile in žrebce. Konji z boljšim kilometerskim rekordom kakor 2:15, dobijo za vsako boljšo sekundo 15 metrov doklade. Tri častna darila, in sicer en ameriški gyg (dvokolo) in eno zastavo prvemu, ena ameriška dirkalska vprega drugemu in ena ura tretjemu. Vloge 5 kron. Neobdarovani dobijo po 3 krone nazaj. — Vozcem je pristop iz cele Štajerske. Prijaviti se je ustmeno ali pismeno pri gosp. Mat. Semliču, trgovcu v Ljutomeru, do 29. avgusta opoldne. Poznejša naglasila dovoljena so le s podvojeno vlogo. Vse natančneje izve se pri »Dirkalskem društvu v Ljutomeru«.

Šoštanj. Teško so Šalesčani pričakovali 3. avgusta. Po celi dolini se je ljudstvo pogovarjalo, da se bo udeležilo slavnosti, katero je sklenil pripraviti čitalniški odbor. Priprave so bile velike. Vrt gosp. Rajšterja je bil okrašen s smrečjem in vencji; neštevilno trobojnic, ki so bodle renegatom tako v oči, da so se poskrili po kotih, kakor plašljivi zajci, je naznanjalo ljudem, da bode praznovala »Čitalnica« svoj 20 letni obstanek. Žal, da je neugodno vreme nekoliko preprečilo lep načrt. Občinstvo, katerega se je zbralo v dežju jako mnogo, se je moralo podati iz vrta v sobane. Mnogo kmetov in kmetic je odšlo, ker ni bilo za toliko množico prostora. Vsi smo obžalovali, da ni bilo mogoče sedeti na vrtu, zakaj bila bi tukaj prava ljudska veselica. — Najprvo je pozdravil vse navzoče prav prisrčno predsednik »Čitalnice« gosp. notar Kolšek. Častni predsednik gosp. dež. poslanec J. V o s n j a k je v jako poljudnih besedah označil zgodovinske črtice čitalniškega obstanka. Opozarjajoč na rek, katerega je na Žalskem taboru l. 1868 čital se kot mladenič na nekem slavoloku: »Bog kliče, in Slovenci predolgo potlačeni stopajo čvrsto naprej na svoje slavno mesto« je povdarjal, da se je po tem navodilu ravnal, ko je prišel v Šoštanj, ki je bil tedaj še popolnoma v nemškutarskih rokah. Bila je v dolini neznosna narodna mlačnost; lokalni patrijotizem Šoštanjčanov in Velenjčanov je preprečil vse skupno delovanje na narodnem polju. Leta 1882 so se še le začeli gibati in zbirati narodni odločilni krogi. Osnovani so 3. septembra čitalnico s sedežem v Drožmirji v hiši gosp. M. Tajnika. Otvoritve se je vdeležilo več tisoč ljudij, posebno je omeniti korporativno vdeležitev Savinjskega sokola. Društvo je bilo nekaj časa le na papirju; imelo je svoje občne zборе, kar je bilo vse. Namen se ni mogel izvrševati, ker je bil sedež predaleč zunaj trga. V Šoštanju so bile razmere tedaj še take, da se ni upal niti eden krčmar vzeti čitalnice pod svojo streho. Naselil se je v trgu gosp. Rajšter, ki je čitalnici z veseljem ponudil svoje skromne prostore. Toda veselice so se morale še vedno prirejati v nemškutarskih gostilnah. Še le l. 1890, ko je »Posojilnica« kupila na trgu lepo hišo, se je začelo pravo delovanje. Duša tega novega življenja je bil prerano umrl notar Kačič, kateremu v čast zakliče občinstvo »Slava«. Postavil je l. 1897 g. Rajšter lep hotel; s tem se začne v čitalnici nova doba; nastopile so mlade, čile moči, ki delajo krepko v probujo ljudstva. Pevec, tamburaši in gledališki igralci prirejajo veselico za veselico, da bi se dosegel pravi namen čitalničin in se širila prosveta med ljudstvom. Govornik konča: »Bog daj, da bi bilo dano starejšim doživetji, da bi se zbirali v čitalnici tudi isti krogi, ki se je sedaj izogibljejo.« Občinstvo je burno odobravalo besede slavnostnega govornika. Nastalo je jako živahno veselje, katero so podvojili pevci in tamburaši, ki so rešili svojo nalogo prav pohvalno. Vse točke je občinstvo spremljevalo z burnim ploskanjem. Z velikim zanimanjem je pričakovalo začetka igre »Berite Domovino«; saj so vsi dobro vedeli, da nastopijo na odru že znane, čile moči, katerih požrtvovalnost rodi dober sad. Vzbudilo se je v kratkem času

med ljudstvom veliko zanimanja za gledališčne predstave. Tudi to pot so se vsi dobro odrezali. G. Zok je vzbudil mnogo smeha, vse se je zadovoljno krohotalo; gospa Kocbek je igrala resno in ponosno, kakor je bilo primerno njenej ulogi; gospodična Likerjeva je pokazala, kako se morajo vesti prave zaljubljene deklice; g. Lukman je marsikomu potrkal na prsa in ga opominjal, kako mora braniti slovenski jezik. Vse je bilo navdušeno, ko je zmagal dr. Dragič s svojim razumom in energičnim nastopom neizobraženega uradnika, ki se je toliko potegoval za nemško »špraho«. Po predstavi se je začelo pridno plesati; še le rano v jutru so se poslavljali ljudje in zapuščali Šoštanj. — Povdarjati moramo še posebno, da je nas najbolj veselilo, ko smo videli, kako po domače so se kretali kmetje med tržani. Vidite kmetje, bili ste med Slovenci, med svojimi ljudmi! Le iščite vedno prostorov, če greste v gostilno ob nedeljah in praznikih, in izogibajte se nasprotniškimi krčm; tam gospodujejo tisti mogočnejši, ki govore z Vami samo tedaj slovenski, če je treba, da bi Vam izvlekli denar iz žepov. Le svoji k svojim! Šoštanjski.

Iz drugih krajev.

Nikar ne razodevaj svojih skrivnosti v zaporu. Jožef Volbenk je rojen in živi v Ljubljani, torej je prava »ljubljska srajca«. Policija ima nanj neizbrisne spomine. Dolgo postavo Jožefa Volbenka se često vidi pred kako razdrapano panoramo, v katero s hripavim glasom vabi »najs ja heršoft ogle-daja«. Te dni je Jožef Volbenk bil toliko nepreviden, da je naredil nekaj tacega, da mu je to prineslo že dvajseto obsodbo. To svojo dvajsetletnico je ravnokar dokončal v zaporih na Žabjaku. Ondi se je seznanil v zaporu z Lovrencem Kolmanom. Mnogo sta si pripovedovala ta dva moža. Vroče je bilo in Kolman se je spomnil, kako je prijetno v prostem življenju dušiti si žejo s pijačo. Skrivnostno je pripovedoval Volbenku, da ima doma pod posteljo skrit goldinar, s katerim si bo ugašal žejo, ko pride na prosto. Volbenk je bil iz zapora izpuščen en dan prej, nego Kolman. Komaj je Volbenk prišel iz zapora, že jo je mahnil na Kolmanov dom. »Dobro jutro, mamica!« nagovoril je Kolmanovo mater. »Bog ga daj!« je odgovorila mamica in poslušala z očitnim zanimanjem povest o svojem zaprtem sinu. Volbenk ji je pravil, da ga mora zjutraj počakati pred Križanki, od koder gresta na dobro kupčijo, in pravil je mamici, da ima Kolman skrite »muštre« pod posteljo in da mu je naročil, naj mu jih prinese pred Križanke. Mati mu je pustila, da je Volbenk vse prevrnil pod posteljo. Ko je Volbenk prišel do Kolmanovega goldinarja, se je hitro poslovil po »špansko«, katero navado je baje neki premeten Ljubljčan, ki je potoval po Španskem, pred davnim časom zanesel tudi v Ljubljano. Drugi dan se je pojavil Kolman na svojem domu. Mati ga je veselo sprejela. Dobri sin jo je s sinovsko ljubeznijo povabil »na šnops«. »Tri dni sem bil zaprt in prileglo se bo sedaj!« mrmral je, ko je iskal pod posteljo skriti goldinar. A goldinarja ni bilo! Mati, ki je mislila, da je njen sin napravil že dobro kupčijo z »muštri« in da jo zato vabi na žganje, mu je začela hvaliti Volbenkovo postrežljivost. Debelo je Kolman pogledal svojo mater. Takoj mu je bilo jasno, da je bil dan prej Volbenk pod njegovo posteljo in da mu je odnesel goldinar. Namesto žganja je moral sedaj Kolman požirati sline. Jezen išče sedaj Volbenka okolu in daje nauke, naj svojih skrivnosti nihče drugim ne pravi v zaporu.

Mokra leta. Letos mnogo dežuje, a bila so leta, ki so bila dežja še bogatejša. Leta 1315 je lilo od maja do novega leta vsak dan; leta 1401 od srede marca do konca septembra; leta 1405 od avgusta do novega leta; 1486 je ob žetvi toliko časa deževalo, da je ostalo žito nepožeto; 1494 ni bilo skoraj nič žetve in pota so bila tako mehka,

da vozniki niso ničesar zaslužili; leta 1528 so bili od konca julija do srede novembra samo štiri suhi dnevi, sicer je deževalo vsak dan; leta 1579 je bilo tako mokro, da so morali kmetje polagati deske in brune, sicer niso mogli voziti; leta 1660 je deževalo od binkošti do pozne jeseni, da se je pokvaril ves pridelek; leta 1786 je bilo jako deževno in mnogo povodenj.

Plemenito delo. Pred 80 leti se je peljal po cesti Anagni v Carpineto voz, v katerem je sedel majhen, še bolehen deček in njegov vzgojitelj. Naenkrat se voz ustavi. Deček je namreč videl na cesti ležati majhnega fantka, ki se je bridko jokal. Ko ga deček vpraša, kaj da je, pove mu fantek, da mu je neki voznik povozil nogo in hitro zopet oddirjal. Deček hitro skoči k bližnjemu potoku, vzame vode in izmije krvavečo nogo. Nato vpraša, kje je ubogi deček doma. Ko mu ta pokaže malo gorsko vasico, vzame ga v svoj voz in pelje domov navzlic ugovorom svojega vzgojitelja, kateremu reče: »Jaz storim to, kar bi vsak kristjan naredil; saj vendar ne morem reveža pustiti na cesti.« Ko pride domov, ga mati veselo s solzami v očeh objame. Revežu pa takoj preskrbi zdravnika in zdravil. Ta plemeniti deček je postal pozneje duhovnik, škof in papež Leon XIII.

Turin in podgane. Mesto Turin na Laškem mora posebno veliko trpeti pred podganami. Ta žival se je ondi tako zaredila in pomnožila, da vsa navadna sredstva nič ne pomagajo. Ako se jim da strup, ga niti ne pokusijo; mačk se ne boje, ampak jih složno zapode v beg, in še vesele smejo biti, da kje svoje dlake ne puste. Ako jih hočeš podušiti z dimom, se ti rogajo. Največ trpi pred temi roparji poštno poslopje. Nobena reč ni varna pred njimi. Tudi pred pismenimi skrivnostmi nimajo že prav nobenega respekta. Vsa pisma so pred njihovimi zobmi v nevarnosti. Poštna uprava že resno premišljuje, ali ne bi kazalo postaviti novo masivno poslopje, kjer bi bili morebiti varni pred temi sovražniki.

Žrtve v Sen Pieru. Kakor se poroča, je katastrofa v Sen Pieru bliskoma nastopila. Tako najdejo v mestu ljudi, ki so še popolnoma v istem položaju, kakor jih je dohitela smrt. Tako so našli že več trupel, ki so obrnena proti vulkanu in jasno izražajo strah. Nekega moža so dobili na cesti, čegar noge in roke so kazale na to, da ga je smrtna kosa pokosila sredi teka. Drugi so bili še pri mizi, ko je začel vulkan bljuvati. Nekateri so v takem položaju, kakor da bi se poslavljali. Z jedno besedo, mesto St. Pierre je novodoben Pompej.

Kolodvor so oropali na Češkem na postaji Eulen. Tatovi so udrli v skladišče, izvlekli na prosto vse kovčge in iz njih porabali, kar je imelo kaj vrednosti.

Gospodarske drobtinice.

Gnoj in gnojenje.

(Dalje.)

Tega del pa tudi čilisoliter, v katerem je dušec ravno v solitarni kislini, tako naglo na rastline vpliva. Solitarna kislina je torej za neposredno rastlinsko hrano pripravljena. Žal pa, da solitarne kisline zemlja ne zadržuje. Ako natresemo naenkrat mnogo čilisolitra, ga bode voda, prej ko ga zamorejo rastline porabiti, v globočino sprala.

Sicer podajamo dušec navadno v amonijaku. Amonijak pa vsak kmetovalec pozna. Gotovo ga je že mnogokrat zažegal po nosu, ko je stopil v prej zaprt konjski hlev, ali ko je kidal konjski gnoj. V obliki amonijaka pa rastline kaj malo dušca povzijejo, temveč se mora amonijak prej, kakor smo že gori omenili, v solitarno kislino spremeniti. Ta prekroj amonijaka v solitarno kislino s pomočjo kisleca iz zraka pa zopet bakterije povzročajo. V tem razmerju torej kakor se pretvarja amonijak v solitarno kislino, zamorejo rastline tudi dušec povzivati. Amonijak torej počasneje vpliva

nego solitarna kislina. Ima pa tudi eno dobro lastnost. On ni tak nestalnež kakor solitarna kislina, temveč ostane, kamor ga denemo, zemlja ga obdrži. Posebno sprstenina ga zadržuje posredno ali neposredno.

Z živinskim gnojem, kompostom, zelenim gnojem itd. damo pa rastlinam le jeden del dušca v obliki solitarne kisline ali amonijaka. Večji del je šele v organskih spojinah, ki sestavljajo tak gnoj. Te organske spojine morajo še le po malem trohneti. Pri tem trohnenju nastaja amonijak in iz amonijaka še le solitarna kislina. To trohnenje kakor te spremembe tudi pospešuje apno. Tega del se zmeša apno med kompost in se tudi na polje apno trosi.

Najhitreje torej vpliva solitarna kislina, počasneje amonijak in najpočasneje pa dušec v organskih snoveh. Pa organske tvarine se pri enakih pogojih ne razkrajajo vse enako. Tega del je njih vrednost kot gnojilo različna. Ako je vrednost čilisolitra 100, potem je vrednost dušca v amonijakovi soli 90, v zelenem gnoju 27, v živinskem gnoju 45, v krvi in moki od rogov 70.

b) fosfor.

Fosfor jemljejo rastline iz zemlje v obliki fosforove kisline oziroma njenih soli n. pr. fosforovega kislega kalija.

Fosforovo kislino ima zemlja že od narave v sebi. Nje množine pa so v zemlji zelo različne. Od tisoč delov zemlje je 0.4 do 9.6 delov fosforove kisline. Pa ta fosforova kislina zemlje je rastlinam zelo različno pristopna. Šele vsled počasnega razkrajanja pride po malem rastlinam v korist. Tega del zamore imeti zemlja mnogo fosforove kisline, pa je gnojenje s to snovjo le potrebno in koristno. Brez fosforove kisline pa rastline ne morejo vspevati. Ta je za rast neobhodno potrebna in se nahaja v vseh delih rastlin, posebno pa v semenu. V pridelkih se je mnogo zemlji odtegne. Tako je n. pr. v 100 q zrna rži do 85 kg fosforove kisline.

Dobra lastnost fosforove kisline je pa ta, da ona ostane v zemlji, da je voda ne izpira tako kakor izpira solitarno kislino. Zemlja jo dobro drži in tako ne gre nič fosforove kisline v izgubo četudi ž njo močnejše gnojimo. Gnojenje s fosforovo kislino je posebno ugodno tedaj, kadar je dovolj apna v zemlji. To jo dobro zadrži pa napravi tudi ž njo rastlinam lažje pristopne spojine. Kjer se s fosforovo kislino gnoji, tam naj se gnoji tudi z apnom, posebno, če tega v zemlji primanjkuje.

c) kali.

Kali je zelo važna redilna snov za rastline. Nekatero ga posebno mnogo rabijo n. pr. trs, krompir, pesa, trave itd. Važen je kali za nastajanje škroba, sladkorja itd. v rastlinah, vpliva torej tudi zelo na kakovost pridelka. To pride gotovo v poštev pri grozdju, sladkorni pesi, ječmenu za pivovarne itd. Kali se nahaja v zemlji v raznih soleh in v tej obliki ga rastline sprejemajo.

V zemlji nahaja se kali od narave v jako različnih množinah. Bolj kot je zemlja peščena, manj ima kalija, bolj je treba gnojiti ž njim. Kakor amonijak in fosforovo kislino tako zemlja tudi kalijeve soli dobro veže. Apno pa napravi tudi kalij rastlinam bolj pristopen.

Gnojenje s kalijem je v obče velike važnosti, tudi na težkih zemljah, katere ga imajo že od narave precej. Praktični vinogradniki so opazili, da kjer je več kalija, ima grozdje več sladkorja.

d) kalij (apnenec).

Apno je kot redilna snov večini rastlin zelo potrebno. Detelje n. pr. ne vspevajo tam, kjer je malo apna. Na tleh, ki imajo malo apna, rastejo kiselice. Apno je neki za to potrebno, da veže sčavno kislino, ki je sicer rastlinam strupena. Ta sčavna kislina nastaja v listih in tam najdemo tudi apno spojeno s to kislino.

Pa glavna korist apna ni njega redilnost za rastline. Ta je primeroma majhna. Pač pa ima mnogo drugih koristnih lastnosti, katere hočemo še pozneje omeniti. Da napravi fosforovo kislino, kalij in dušec rastlinam bolj spešuje trohnenje organskih snovi itd. smo že pristopne, da poprej omenili. Na vsak način naj bi kmetovalci večjo pozornost apnu naklonili.

(Dalje sledi.)

„Dijaški dom“ v Celju.

(Izkaz IX.) Za „Dijaški dom“ v Celju so nadalje vplačali prispevke: Gosp. dr. Fran Lastavec, Protin 20 K, č. gosp. Franc Hirtl, župnik v Slivnici pri Hočah 5 K, preč. g. Jernej Voh za Neimenovanca 20 K, č. gosp. Ivan Kynčič, upravitelj župe v Račicah, pošta Buret, Istra 3 K 20 v, gosp. dr. Karl Vrečer v Gradcu, Neuthorgasse 51, prvi obrok kot ustanovnik 50 K, č. gosp. Franc Cerjak, kaplan v Šmarji pri Jelšah 35 K, g. dr. Karl Ludovik Huth v Ljubljani 4 K, č. gosp. Škerbec Martin, župnik na Planini 5 K, č. gosp. Joh. Liesskovnik, c. kr. vodja samost. gimnazijskih razredov v Celju 10 K, gosp. Aneta Kukec v Laškemtrgu v družbi od gg. C. Drole, C. Elsbacher, R. Salmič in Ed. Kukec nabrano vsoto 4 K, č. g. Jernej Vurkelec, župnik v Dobju 20 K, gosp. Franc Pišek, sollicitator v Kozjem 10 K, g. E. Slanc, nadučitelj pri Sv. Bolfenku 5 K, g. J. Zabavnik pri Sv. Bolfenku 5 K, g. Martin Šalamon pri Sv. Bolfenku 1 K, g. Franc Zabavnik pri Sv. Bolfenku 2 K 60 v, g. Franc Vrabl pri Sv. Bolfenku 1 K, g. Anton Janežič pri Sv. Bolfenku 1 K, g. Franc Vraz pri Sv. Bolfenku 40 v, g. Andrej Zdravli pri Sv. Bolfenku 40 v, gosp. Vid. Habjančič pri Sv. Bolfenku 20 v, gosp. Martin Ševčar pri Sv. Bolfenku 40 v, Anton Borko pri Sv. Bolfenku 1 K, č. g. J. Flis, generalni vikar v Ljubljani 20 K, gosp. Matej Suhač, gimn. prof. v Celju 5 K, g. dr. Vilimek, prakt. zdravnik v Gornjemgradu 5 K, g. Josip Kranjc od gđ. Ljudmile Plaper, učiteljice v Mozirji, pri sestanku šoštanjskega, celjsko-vranskega in gornjegrajskega učit. društva v Smartnem na Paki 8. junija t. l. nabrano svoto 30 K, g. Jakob Melavc, posestnik v Lačivasi 2 K, g. Janez Binder, čevljar 2 K, g. Alojzija Dernovšek v Trnovljah 4 K, g. Rozalija Plavšer v Trnovljah 4 K, gosp. Koštomaj Jože, gostilničar pri Jelenu v Celju 10 K, Marko Vacac, davčni izterjavec v Slov. Gradcu 1 K, g. Franc Pišek v Orehovivasi 2 K, g. Jožef Žagar v Solčavi 5 K, č. g. M. Š. 5 K, č. g. Kolarič Ant., kaplan pri Sv. Magdaleni pri Mariboru 5 K, č. gg. Cede Jožef, kaplan pri Sv. Magd. pri Mariboru 5 K, Mojžišek Anton, župnik v Št. Rupertu nad Laškem 5 K, Jožef Flek, proš in mestni župnik v Ptuju 50 K, g. Franc Gajšek v Poličanah, čisti dobitek veselice sv. Cirila in Metoda 10 K, g. Janko Košan, c. kr. prof. v Mariboru 10 K, g. Ivan Radimsky, češki dež. in drž. poslanec, c. kr. ritmojster v pokoj. v Kolinu o priliki obiska Nar. doma v Celju 80 K, slavno županstvo na Doberni 20 K, slav. občina Rečica, okraj Gornjigrad 50 K, slav. trška občina Šoštanj 120 K, slav. okrajni zastop na Vranskem 200 K, g. Anton Dolenc, železn. mojster v Logatcu 9 K, katero svoto dopolni g. Fran Jošt na 10 K, gg.: Anton Hrastnik, župan v Dobju 2 K, Franc Ronner, obč. tajnik v Dobju 1 K, Peter Majdič, lastnik valč. mlinov in veletržec v Celju 200 K, slav. občina Petrovče 20 K, g. J. Lavrič, trgovec na Vranskem 5 K, slav. občina Št. Peter v Savin. dolini 10 K, mariborski bogoslovci l. 1902 200 K. Skupaj v tem izkazu 1902 K 66 v.

Listnica uredništva. St. Marjeta niže Ptuj. Drugih dopisov nismo sprejeli. Tega pa ne moremo sprejeti, ker takih dopisov od nikoder ne sprejemamo, sicer bi bil naš list mnogokrat poln slovesov. — Pomoice pri Radgoni. Rodoljubljen pozdrav. Ne razumemo dopisa, osobito zadnjega stavka ne. Prosimo pojasnila! — Sv. Vid: Hvala, ako bo prilika, porabimo! Sporočajte včasih kake novice!

Loterijske številke

Gradec 2. avgusta: 28, 18 21. 72, 15.
Dunaj 2. avgusta: 28, 45, 50, 35, 61.

Društvena naznanila.

Dne 10. avg.: »Gosp. bral. društva« veselica z igro »Vedeževalka« pri Sv. Urbanu pri Ptuj. Sodelujejo tamburaši iz Št. Jurija ob Ščavnici in andraševski pevci.
» » » »Slov. fer. akad. društva »Bodočnost« veselica pri Mali Nedelji s poučnim predavanjem iz gospodarske stroke in gledal. igrata ter petjem.
» » » »Veselica pri Sv. Bolfanku v Slov. gor. v prostorih g. Ign. Gomzi na korist »Dijaškemu domu« v Celju. Začetek ob 4. uri popol.
» » » »Kmet. bral. društva v Starem trgu tik Slov. Gradca« veselica na vrtu g. Petriča. Gled igrata, tamburanje in prosta zabava. Začetek ob polu 5. pop.
Dne 17. avg.: »Bral. društva v Cezanjevcih« veselica s petjem, predavanjem in igro »Sv. Neža« v šolskih prostorih.